

Manon Lescaut (Giacomo Puccini)

Personatges principals

Manon Lescaut	jove obligada pel pare a entrar en un convent
Sergent Lescaut	germà de Manon
Renato Des Grieux	enamorat de Manon
Geronte di Ravoir	tresorer reial
Edmondo	estudiant, amic de Des Grieux

On passa l'acció

L'acció passa en tres escenaris diferents:
a Amiens, ciutat al nord de França,
al port de Le Havre, al nord-oest de França,
i al desert de Louisiana, a Amèrica.

Resum argumental

Acte primer

Al capvespre, davant una fonda d'Amiens,
la població es diverteix mentre s'espera l'arribada de la diligència.
El jove Renato Des Grieux parla amb el seu amic Edmondo
sobre l'amor i presumeix de no haver-se enamorat mai.

Arriba la diligència i en baixen el vell Geronte di Ravoir
–tresorer reial– i el sergent Lescaut.
Aquest acompanya la seva germana Manon
que ha d'ingressar en un convent per voluntat del pare.

Des Grieux queda captivat per la bellesa de la jove Manon.
Se li adreça i li demana el nom i fins quan s'estarà a la fonda.
Manon li explica que l'endemà, contra la seva voluntat,
la portaran a un convent.
Des Grieux, desesperat, suplica a Manon de tornar-la a veure.
Ella acaba acceptant i concreten d'amagat una cita per aquella nit.

Uns estudiants que els havien espiat
feliciten Des Grieux, entre bromes,
per haver aconseguit una cita amb una dona tan bonica.

Mentrestant, Lescaut i el vell Geronte parlen.
Lescaut li explica que acompanya la seva germana
perquè ingressi en un convent.
Geronte es presenta com a tresorer del rei
i el seu home de confiança.

En aquell moment,
a Geronte se li acut la idea de segrestar la jove Manon,
i proposa al sergent de sopar junts.
Lescaut accepta, encantat de poder relacionar-se
amb una persona tan rica i important,
i queden per trobar-se al vespre.
Per passar el temps, Lescaut va a una taula de joc dins la fonda.

Mentrestant, Geronte suborna el propietari de la fonda
perquè li prepari un carruatge en el qual s'endurà Manon.
Però Edmondo s'adona de les intencions del tresorer
i avisa Des Grieux. També convenç els estudiants
perquè els ajudin a fugir, entretenant Lescaut, que està begut.

Arriba Manon. Des Grieux l'adverteix del pla de Geronte
i acaba convencent-la perquè fugi amb ell.
Just quan ja són al carruatge, entra Geronte buscant la jove.
Edmondo l'informa de la fugida.
Lescaut, tot i que begut, tranquil·litza Geronte.
Creu que Des Grieux no podrà mantenir la seva germana,
que estima els plaers i el luxe, i que es cansarà d'ell.

Acte segon

El presagi de Lescaut es compleix.
Manon ha abandonat Des Grieux
i ha acceptat la protecció i riquesa de Geronte.

París, en una habitació de la casa de Geronte.
Manon viu envoltada de luxes, criats i atencions.
Mentre s'arregla per sortir,
apareix Lescaut, que exalta la bellesa de la seva germana.

Però ella no és feliç.
Troba a faltar l'amor apassionat de Des Grieux.
Lescaut li confessa que Des Grieux no deixa de preguntar per ella,
i que es dedica a jugar per aconseguir fortuna i poder recuperar-la.

Geronte arriba amb un grup de amics.
Lescaut aprofita el moment per anar a buscar Des Grieux,
amb la intenció d'animar la seva germana.

Geronte presumeix de la seva jove estimada,
de les seves habilitats i coqueteria.
Li demana que acabi d'arreglar-se
i que es reuneixi després amb ell i els seus amics.

Quan Manon resta sola, arriba Des Grieux.
Manon li pregunta si encara l'estima,
però ell està dolgut i se sent traït.
Ella li demana perdó i Des Grieux cedeix davant els seus encants.

Mentre els joves es besen, entra Geronte.
En una discussió, Manon es burla de la seva vellesa
mostrant-li el rostre en un mirall.
El vell, ofès, abandona la cambra tot amenaçant-los.

Des Grieux, inquiet, adverteix Manon que haurien de marxar
com més aviat millor.
Però a Manon li costa desprendre's de les seves joies.

En aquell moment, entra precipitadament i sense alè, Lescaut.
Ve a avisar els amants que Geronte ha denunciat Manon
i que uns soldats venen a detenir-la per dur-la a l'exili.
Ella s'entreté recollint les seves joies.
En anar a sortir els soldats l'agafen presa.
Des Grieux vol seguir-la, però Lescaut el reté.

Intermezzo

Des Grieux ha intentat tot el possible per alliberar Manon.
La segueix fins al port de Le Havre,
des d'on la presonera serà enviada a Amèrica,
a la colònia francesa de Nova Orleans.

Acte tercer

Manon està a la presó, al port de Le Havre,
juntament amb prostitutes,
a punt de ser deportades a Amèrica.
Lescaut ha subornat alguns guàrdies perquè la deixin fugir.

Llavors, un fort tret anuncia l'arribada dels soldats
que persegueixen unes presoneres que s'han fugat.
El pla ha fracassat.

Les condemnades van sortint una a una.
La gent s'amuntega davant la caserna,
comentant l'actitud de cadascuna d'elles.

Manon aconsegueix acostar-se
i parlar un moment amb Des Grieux,
que lamenta haver-la abandonat.
El capità del vaixell els separa bruscament
i empeny Manon a la fila de presoneres.
Des Grieux, planta cara a la guàrdia amb una arma
però comprèn que tot és inútil i es deixa desarmar.

Suplica al capità del vaixell que el deixi embarcar junt amb Manon, com a mariner o fent qualsevol altra activitat.

El capità, commogut per les seves súpliques, el deixa pujar.

Acte quart

Manon i Des Grieux han fugit de Nova Orleans.

Al capvespre, caminen famolencs, vestits amb parracs, enmig del gran desert de Louisiana.

Tenien l'esperança de trobar refugi en algun assentament anglès, però ja no saben on són ni on anar.

Manon, exhausta, cau al terra inconscient.

Des Grieux, es desespera veient que la perdrà.

Manon demana aigua. Des Grieux corre en va a buscar-ne.

Tot al voltant seu és una terra àrida.

Quan torna, sense haver-ne trobat,

Manon sap que està perduda i que aviat morirà.

En un darrer esforç li suplica que la perdoni

i que la besí per última vegada.

Manon mor als braços del seu estimat.

Des Grieux, desfet pel dolor, cau al costat del cadàver de Manon.

Els textos de Lectura Fàcil segueixen les directrius internacionals de l'IFLA (International Federation of Library Associations and Institutions) quant al llenguatge, el contingut i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.

L'Associació Lectura Fàcil ha fet aquesta versió en Lectura Fàcil.